

Bønloffe: Ved at kaste Diet paa dette Forslag møder man igjen Stamstuttemesteren. Det er naturligt, at man ikke kan udslutte ham, thi saalænge Stutteriet lever, maa han jo ogsaa leve; det er i sin Orden, men det forekommer mig dog, at der burde gjøres en lille Smule for at forebygge, at der for Fremtiden vedbliver at være en Stamstuttemester. Det er ganske vist Alles Mening, at Stutteriet bør ophæves i Løbet af et Aars Tid; jeg seer ikke, der er Andet at gjøre, og jeg vil derfor tillade mig at gjøre det eventuelle Udvalg opmærksomt paa, om der ikke burde tilføies en Bestemmelse om, at denne Post, hvis den skal blive ledig, ikke maa besættes med en Embedsmand med kongelig Udnævnelse.

Indenrigsministeren: Jeg havde troet, at det ærede Thing vilde have paaffjonnet, at jeg af egen Drift kun har foreslaaet 3 af de tidligere Slotsforvalterembeder bibeholdt som Embeder med kongelig Udnævnelse, og Grunden hertil troer jeg allerede at have meddeelt i Anmærkningerne, om ikke til dette Lovforslag, saa dog til Finansloven. Det forekommer mig at være ganske i sin Orden, at de Forvaltere, som ere ansatte ved et af de kongelige Slotte, Kongen selv benytter, have kongelig Udnævnelse. Dersom der imidlertid skal være nogen bethdelig Meerudgift forbunden dermed, erkjender jeg, at det maaskee kunde være noget betænkeligt, men det er der efter min Opfattelse ikke. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (B. Christensen) ansøgte, at man i Reglen vilde kunne faae tjenstdygtige Mænd til disse Pladser blandt pensionerede Embedsmænd, militaire eller civile, og dette er ganske rigtigt, men naar det ærede Medlem meente, at man vilde have saadanne Mænd billigere ved at give dem et Bestillingshonorar i Tillæg til deres Pension end ved at have kongelige Embedsmænd med Gage, turde dette dog være meget tvivlsomt, idet som bekjendt Bestillingshonoraret ikke betinger nogen Formindskelse i Mandens Pension, hvorimod Ansættelse i et kongeligt Embede betinger Pensionens Vortfalden heelt eller deelviis. Jeg troer altsaa, at det ikke i oeconomisk Henseende vil have synderlig Betydning, at disse 3 Em-

bedsmænd blive staaende som kongelig ansatte, medens det ærede Thing vistnok ogsaa vil lade det Hensyn gjælde ligeoverfor den, eller dem, som benytte disse Slotte, at disse Poster bør besættes med Mænd med kongelig Udnævnelse. At Pensionsberettigelse følger med den kongelige Udnævnelse, har jeg ingenlunde overseet, men dersom man forudsætter, saaledes som det ærede Medlem gjorde, og som jeg ogsaa gjør, at man fortrinnsviis vil vælge Pensionister til disse Poster, vil Hensynet til Pensionsberettigelse ikke have Synderligt at bethde, thi de, der have Pensionsberettigelse, ville jo, naar de gaar af som Bestillingsmænd, beholde deres tidligere Pensionsret. — Antallet af de kongelig ansatte Embedsmænd ved Landbohøjskolen har jeg foreslaaet bibeholdt usforandret, som det er, og det forekommer mig, at der i selve den Klasseinddeling og Oprykning, som nu er etableret der, ligger en Grund til ikke at formindste Antallet af de Pladser, som give kongelig Udnævnelse. Det vil ganske vist være forholdsviis let for Landbohøjskolen at disponere over dygtige Lærkræfter paa Grund af dens Beliggenhed saa nær ved Kjøbenhavn, men det er jo ogsaa kun en mindre Deel af Lærerne, som vilde blive kongelig ansatte, hvorimod en stor Deel andre ligesaa lidt vilde blive det for Fremtiden som nu. — Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Bønloffe) i, at den lovgivende Magt har taget Beslutning om, at Stamstutteriet skal nedlægges; Rigsdagen har, dengang Sagen forelaa, taget Beslutning om, at Stamstutteriet skal vedligeholdes i 2 Aar, men der foreligger ikke nogen Beslutning om, at det skal ophøre efter Udløbet af disse 2 Aar, og jeg troer altsaa, at det er fuldkommen correct, at jeg i et Forslag, som omfatter alle de Embedsmænd, der ere ansatte under Indenrigsministeriet, ogsaa har optaget Stuttemesteren. Jeg vil i ethvert Tilfælde meget ønske, at hderligere Discussion om dette Emne, om Stamstutteriets Betydning og Vedbliven, i alt Fald maa blive udsat, indtil selve Spørgsmaalet kommer til at foreligge for Rigsdagen. Jeg nærer den Overbeviisning, at idetmindste Mange, som hidtil have stillet sig mindre venligt ligeoverfor Stamstutteriet — jeg tør ikke med Be-